

Beste slachtoffers/ouders,

Ook al kost het mij veel moeite om jullie deze brief te schrijven, ik vind dat dit het minste is dat ik voor jullie kan doen. Ik heb jullie vertrouwen schandelijk misbruikt en bied hiervoor nogmaals mijn oprechte excuses aan. Ik wil jullie met deze brief niet ongerust maken maar juist, omdat ik binnen afzienbare tijd word vrijgelaten, laten weten dat ik geen enkele activiteit richting jullie zal ondernemen en er zeker alles aan zal doen om een ongewenste ontmoeting met jullie te vermijden c.q. voorkomen. Ik zal mij dan ook zeker niet in een omgeving vestigen waar jullie mij regelmatig tegen zouden kunnen komen. Mijn streven is juist naar het buitenland te vertrekken als Justitie mij daar toestemming voor geeft.

Ik kan mij voorstellen dat er bij jullie veel vragen leven zoals:
Hoe heeft het zover kunnen komen, hoe heeft Benno zoiets kunnen doen en wat is er nu werkelijk gebeurd? Ik zal trachten in deze brief al enige duidelijkheid te geven.

De afgelopen jaren heb ik mijzelf onder behandeling gesteld. Ik heb veel over mijzelf geleerd. Mijn doel is voorkomen dat ik ooit nog de fout inga. Ik ben blij dat hier eindelijk de hulp heb gekregen waar ik buiten al 3 keer tevergeefs om had gevraagd. Er zijn voor mij tijdens de verschillende therapieën een hoop puzzelstukjes op z'n plaats gevallen. Door diverse omstandigheden in mijn jeugd, opvoeding en verdere ontwikkelingen in mijn leven zijn dingen niet zo gelopen als ik had gewenst. Mijn leven was niet bepaald makkelijk maar dit is voor mijn geen excuus voor wat ik heb gedaan. Indien u meer over mijn ontwikkeling zou willen weten ben ik bereid dit op verzoek nader toe te lichten. Wel had ik door alle omstandigheden een lage eigenwaarde. Ik wilde mij altijd bewijzen en wilde het ook iedereen naar de zin maken. Daarbij verborg ik mij achter een masker van dominantie om de onzekerheid te verbloemen.

Door al deze ontwikkelingen was ik ook niet in staat een goede intieme relatie met mijn gezin en vrienden op te bouwen. Dit heeft er ook toe geleid dat ik niet in staat was mijn eigen problemen met hen te delen. Maar ook dat is geen enkele reden om dat wat ik heb gedaan goed te praten. Het is mijn eigen schuld en ik heb de straf daarvoor dan ook verdiend. Ik ben wel blij dat ik door mijn streng katholieke opvoeding wel een erg streng geweten heb dat mij ervan heeft weerhouden om nog meer ellende aan te richten dan ik al heb gedaan. Maar ook dit is onacceptabel en had nooit mogen gebeuren.

Ik had wel al een vermoeden maar ben tijdens de onderzoeken van deskundigen er pas achter gekomen dat ik o.a. ADHD heb waarbij de H niet meer zo sterk aanwezig is. Ik ben dan ook blij dat ik hier in detentie op een speciale behandelafdeling terecht ben gekomen die gespecialiseerd zijn in behandelingen van mensen met problemen zoals ik die heb. Nu ik ontdekt heb dat ik al als kind ADHD heb gehad, snap ik dat mijn leven niet zo is verlopen als ik mij dat zelf had gewenst. De ADHD is een rode draad in mijn leven geweest en heeft een behoorlijke impact gehad op mijn ontwikkeling.

Bij veel mensen met ADHD is het opzoeken van grenzen en spanningen een manier om rust te vinden. Ook ik ben al heel mijn leven op zoek naar spanningen. Daarbij gaf vooral de spanning om iets te doen wat net niet mag de prikkel die ik nodig had. Daarbij was ik er nooit op uit om mensen te kwetsen of pijn te doen. Het was vooral gericht op gezonde spanningen zoals net iets te hard rijden met de motor e.d. Omdat ik de laatste jaren door diverse privé-omstandigheden veel minder in de gelegenheid was

gezonde spanningen te zoeken, heb ik mijn spanningen gezocht in mijn werkomgeving. Mijn geweten is met de tijd verzwakt en na het dodelijke ongeval van mijn kleinzoon ben ik helemaal uit de bocht gevlogen.

Ik ben dan ook blij dat de behandelaars hebben vastgesteld dat ik geen kernpedofiel ben en prima seksuele relaties met vrouwen van mijn leeftijd kan hebben. Ik ben in mijn therapieën erachter gekomen dat de delicten zijn ontstaan uit het zoeken naar spanning en niet door seksuele motieven.

Het enige dat ik nog kwijt wil is dat ik hoop dat jullie de kracht hebben om mijn vergrijp op de juiste manier aan je kind uit te leggen en uiteindelijk een weg kunnen vinden naar vergeving. Geef je kinderen indien ze eraan toe zijn de boodschap door dat alles mij heel erg spijt en dat hen geen enkele blaam treft. Alleen ik heb schuld aan mijn vergrijp en geen van de kinderen heeft ook maar iets in de hand gewerkt. Maar ook de ouders treft geen enkele blaam. Ik hoop dat ook zij zich niet langer mede schuldig voelen omdat ze niets hebben gemerkt. Zelfs mijn eigen gezin heeft al die tijd niets van mijn problemen gemerkt.

Ik bid jullie om vergeving, maar begrijp het ook wanneer jullie daar niet aan toe zijn. Neem vooral de tijd alles goed te overdenken en een goed onderbouwd besluit te nemen. Je mag mij, als jij of je kind er behoefte aan heeft, altijd schrijven. Ik zal elke brief (ook al is het pas over enkele jaren) eerlijk beantwoorden. Ik zal ervoor zorgen dat de organisatie die jullie heeft benaderd mijn adresgegevens krijgt. De ouders wens ik de kracht toe om de oprechtheid van deze brief te zien en hoop dat ze er steun in kunnen vinden.

De slachtoffers en/of ouders die daar behoefte aan hebben, wil ik in de gelegenheid stellen mij persoonlijk te ontmoeten om nog eventueel onbeantwoorde vragen te stellen. Indien jullie mij niet persoonlijk willen ontmoeten, hetgeen ik begrijp, maar wel graag meer willen weten, dan ben ik bereid om in een persoonlijke brief op jullie vragen in te gaan. Ook wil ik deze gelegenheid aangrijpen om een anonieme briefschrijver (ouder(s) van een slachtoffer) te bedanken voor de bijbel die zij mij cadeau hebben gegeven en de bijgevoegde brief. Als gelovige Christen vind ik dit zeer bijzonder en heb ik daar grote waardering voor.

Ik wens jullie veel Sterkte met het verwerken van dit alles,

Benno